

שיעור מספר 5 25 – 31 יולי*

הגולה

שבת אחר הצהריים

קיראו את הפרקים והפסוקים הבאים לקראת שיעור השבת השבועי:
דניאל 12-1; ישעיה 7-39; דניאל 2: 44; מתי 15, 14: 24; בראשית 41.

פסוק לשינון: "וְלוֹ נִתַּן שְׁלֹטוֹן וְיִקְרַר וּמַלְכוּת, וְכָל הָעַמִּים, הָאֲמוֹת וְהַלְשׁוֹנוֹת אוֹתוֹ יַעֲבְדוּ, שְׁלֹטוֹנוֹ שְׁלֹטוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר לֹא יַעֲבֹר וּמַלְכוּתוֹ – אֲשֶׁר לֹא תִשָּׁחַת." (דניאל 7: 14).

כאנשי נבואה, אדוונטיסטים שומרי שבת מאמינים בביאתו הקרובה של המשיח. ביאתו תשים קץ לעולם הזה כפי שאנו מכירים אותו ותחל בסופו של דבר במלכות הניצחית של אלוהים כפי שתואר בספר דניאל: "וְהַמַּלְכוּת וְהַשְׁלֹטוֹן וְהַגְּדֻלָּה שֶׁל הַמַּלְכוּת תַּחַת כָּל הַשָּׁמַיִם, נִתְּנוּ לְעַם קְדוֹשֵׁי עֲלִיּוֹנִים, מַלְכוּתוֹ מַלְכוּת עוֹלָם, וְכָל הַשְׁלֹטוֹנוֹת לוֹ יַעֲבְדוּ וְיִשְׁמְעוּ." (דניאל 7: 27). ממלכה זו היא פיסגת אמונתנו: היא "אֶרֶץ מוֹשֵׁב שְׁמִימִית" (עברים 11: 16), זו שכל אנשי האלוהים במרוצת הדורות האמינו שתבוא, ממלכה "שְׂאֲדָרִיכְלָה וּמְקִימָה הוּא הָאֱלֹהִים." (עברים 11: 10).

אבל ספר דניאל הוא גם סוג של מדריך לפעילות משיחית. ממנו נוכל להפיק לקחים על הדרך שבה האדון יכל להשתמש במספר מאנשיו כעדים לאלו שהיו ספוגים בבורות רוחנית ותיאולוגית. דרך נאמנותם, חריצותם ואמונתם הבלתי-נלאית, גילו מאמינים אלו את מציאות אלוהי החיים לאלו שידעו רק אלילי שקר, ונתנו לפגאנים אלה סיכוי למקום בממלכה הניצחית הזו גם כן.

* לימדו את השיעור השבועי לקראת שבת ה 31 ביולי.

הגולה

קיראו את ישעיה 7-39; דניאל 1,2:1. כיצד מתקשרים פסוקים אלה?

דניאל, שפירוש שמו 'אלוהים שופטי', צעד בעל כורחו מירושלים המובסת לעיר הבירה הבבלית. ספר דניאל מציג היבטים מחייו של הנביא בחצרות בבל ופרס. לאחר שלוש שנים של 'חינוך' בבלי, הועסק דניאל כעובד ממשלתי ויועץ מלכותי. בכוח האלוהים, הוא הועלה ממעמד שבוי רגיל לשליח הממוקם בצמרת שתי המעצמות הללו.

ספר זה הוא הרבה יותר מאוצר נבואי ספרותי. הקורא פוגש מספר אתגרים שעמדו בפני העברים שחיו בתרבות זרה זו שלכאורה לא סיפקה תמיכה לנאמנותם לאלוהי ישראל, ולעיתים אף הייתה עויינת בגלוי. כמו כן מצטיירת תמונה של אנשים שלמדו לחיות את מחוייבותם לאמת בהיעדר בית המקדש, הכהונה והזבחים.

קיראו את דניאל 1:8-13, 5:12, 6:4, 19-9:3. מה מלמדים פסוקים אלה על אופיו

של דניאל שעשה אותו לשליח הנפלא שהיה?

"על כל מוסד הנושא את התואר 'אדוונטיסטים שומרי שבת', להיות לעולם כשם שהיה יוסף במצרים, ודניאל וחבריו בבבל. בהשגחתו של אלוהים נלקחו אלה לשבויים, על-מנת שייקחו את הידע על אלוהי האמת לעמים עובדי האלילים. עליהם היה להיות נציגיו של אלוהים בעולם ולעמוד איתנים באמונתם ולא להתפשר עם העמים שעסקו בעבודה זרה, אלה שאיתם באו במגע, ולשאת בכבוד מיוחד את שם כסוגדים לאלוהים שברא את השמיים והארץ." (אלן גיי וייט עדויות לקהילה כרך 8 עמ' 153)

חישבו עד כמה היה פשוט לדניאל להתפשר, במיוחד לאור הנסיבות. מה מלמדת

אותנו דרך חייו על התירוצים העלובים שלנו לפשרות?

עדים (דניאל 2-5)

בדניאל פרק ב' אנו למדים שלדניאל הייתה הזדמנות שנולדה מתוך הכרח, למתן עדות על כוחו של אלוהי האמת בניגוד לאלילי השקר שבבבל. לאחר שירת הלל עם חבריו בני-ארצו והודייה לאלוהים למענה תפילתם (דניאל 2: 20-23), הוא מפרש את חלומו של המלך ומעיד על גדולתו וריבונותו של אלוהים על פני כל המלכויות עלי-אדמות.

מה אומר המלך שמראה על-כך שלמד משהו אודות אלוהי האמת? ראו דניאל 2:47.

בדניאל פרק ב' עמדה לפני דניאל הברירה: או שימלא את רצון המלך או שיומת. בניגוד לכך, בפרק ג' יכלו שלושת חבריו לחסוך לעצמם את כבשן האש אם פשוט היו מציינים למלך. במקום זאת, בעדותם הנאמנה, הם העידו על כוחו של אלוהי האמת. כיצד ידע נבוכדנאצר שדמות הרביעי בכבשן האש הייתה "כבן אלוהים"? הוא שמע על בן האלוהים מהשביים העבריים שהיו בממלכתו. הם הביאו את הידע של אלוהים חיים השולט בכל. " (אלן ג' וייט. The Advent review and Sabbath herald, May 3, 1892).

עיינו בדניאל פרק ד'. במה הודה נבוכדנאצר שוב על אלוהי האמת, האם בזכות עדותו של דניאל? ראו דניאל 4:37.

בדניאל פרק ה', מתוארת ההופעה האחרונה של דניאל בחצר המלכות הבבלית, מקום שבו הוא נקרא להסביר את רישום האותיות יוצאות הדופן על קיר ארמונו של בלשצאר, שתיארו את מפלת האימפריה הבבלית לידיהם של מדי ופרס. ללא ספק התרשם בלשצאר מפועלו של דניאל, אבל, מאוחר מדי: גורלו של המלך נחתם. עצוב לגלות לפי התנ"ך (דניאל 5: 17-23) שהייתה לבלשצאר הזדמנות ללמוד את האמת ולהיכנע לה. אך כפי שאנו יודעים הוא לא ניצל הזדמנות זו.

כמה זה חשוב שנביט על חיינו ונשאל את השאלה: איזה סוג של עדות מייצגים חיינו לעולם? מה אומרת לכם תשובתכם?

דניאל בפרס

”אֲזֵי הַמֶּלֶךְ עִם שְׁחַר יְקוּם בְּבִקְרָ, וּבְהַתְּבַהֲלוֹת אֶל גֹּב הָאָרְצוֹת הַלָּזָה.” (דניאל 2: 6).
 המלך קרא לדניאל ”עֶבֶד אֵל חַי“. מה משתמע ממילים אלו?

דניאל ו', בשינוי בין האימפריות והמלכים, שמר דניאל את עמדתו ואף קודם, והיה לאחד משלושת הנשיאים שלהם דיווחו 120 אחשדרפנים (מושלי פרובינציות בפרס). המלך דריווש אף שקל לעשותו לזויר (בכיר הנשיאים) על פני כל ממלכתו, דבר שעורר את סלידתם של הנשיאים האחרים ומושלי הפרובינציות. הם גרמו למלך לעשות צו תקיף בכל האימפריה הנרחבת שמטרתו הייתה דניאל בלבד. הוא הושלך לגוב האריות, אבל אלוהים הצילו באופן דרמטי שאפילו המלך הסימפטטי לא יכל לשנות. גאולתו של דניאל שימחה כל-כך את המלך עד שהלה הוציא צו אימפירי מלכותי שרומם את אלוהי דניאל.

”וַצִּוָה הַמֶּלֶךְ, וְהִבִּיאוּ אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר הִלְשִׁינוּ עַל דָּנִיֵּאל, וְלִגְבֵי הָאָרְצוֹת הַשְּׂלִיכוּ אוֹתָם, אֶת בְּנֵיהֶם וְנָשֵׁיהֶם, וְלֹא הִגִּיעוּ לְקִרְקַע הַגֹּב, עַד אֲשֶׁר שָׁלְטוּ בָהֶם הָאָרְצוֹת וְאֵת כָּל עַצְמוֹתֵיהֶם הִדְקוּ. אֲזֵי דָרְיוֹשׁ הַמֶּלֶךְ כָּתַב לְכָל הָעַמִּים, הָאֲמוֹת וְהַלְשׁוֹנוֹת שְׂדָרִים בְּכָל הָאָרֶץ: שְׁלוֹמְכֶם יִרְבֶּה! מִלִּפְנֵי הוֹשֵׁם צו, אֲשֶׁר בְּכָל שְׁלֹטוֹן מְלָכוֹתַי יִהְיוּ זְעִים וִירָאִים מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵיו שֶׁל דָּנִיֵּאל, שֶׁהוּא אֵל חַי וְקַיִם לְעוֹלָמִים, וּמְלָכוֹתָיו לֹא תִשָּׁחַת, וְשְׁלֹטוֹנוֹ עַד הַסּוֹף.” (דניאל 27-25: 6).

קיראו את דניאל ו'. מה בפרק זה מצביע על-כך שדניאל היה כבר אז עד בעל השפעה רבה על המלך? ומה בצו המלך מצביע על-כך שהוא ידע יותר על אלוהי דניאל מאשר יכל ללמוד מאירוע דרמטי בודד של הצלה? מה זה בא ללמד על העדות שנתן דניאל למלך?

יותר גולים כשליחים

דניאל היה ישראלי בגלות עקב גירוש בעל כורחו, מישראל, כשם שהיו יוסף ומשה במצרים, נחמיה בבבל ואסתר בפרס. חייהם מגלים שאכן זה אפשרי לחיות בנאמנות לאלוהים בסביבה שאינה תומכת רוחנית או תרבותית. בהכוונתו של אלוהים היה זה אף אפשרי להגיע למעמד מנהלי בולט במסגרות זרות אלו. כל אחד מאלה חי חיים עשירים ויצירתיים, תוך מיומנות במשא ומתן והסדרים שעסקו בדינמיות המורכבת של דת, חברה, פוליטיקה וכלכלה שונים מאלה שבארץ מוצאם. הם לא היו רק חברים בקהילות של גולים עבריים- הם היו גם בדרכם שלם שליחים יעילים של אלוהי ישראל. מתן עדותם בגלות היה כרוך בו בזמן בנוכחות פסיבית והכרזה באופן פעיל.

דניאל	אסתר
1. הזדהה כיהודי.	1. לא הזדהתה כיהודיה עד שנקראה לחשוף את זהותה.
2. הודיע על אמונתו.	2. שמרה דתה לעצמה עד שנקראה לחשוף זהותה.
3. אלוהים הגן עליו ועל חבריו.	3. אלוהים הגן עליה במקומות גבוהים על-מנת להציל את נפשה ועמה.
4. נתן עדות במקומות גבוהים על-מנת להציל נפשו ונפשם של אחרים.	4. נתנה עדות במקומות גבוהים להציל נפשה ועמה.
5. השפיע בעקיפין על המלך דריווש לאשר לגולים יהודיים לבנות מחדש את בית המקדש.	5. קידמה את חופש הדת והזכות להגנה העצמית של מיעוט דתי.

קיראו בספר בראשית פרק 41. באיזה דרכים יכול היה יוסף לתת עדות למצרים? כיצד משתווה סיפורו לזה של דניאל וחבריו בבבל?

באיזה מצבים שבהם אתם מוצאים את עצמכם תוכלו לתת עדות לאמונתכם? האם אתם נותנים עדות פסיבית או פעילה, או שניהם? מהם הדברים שתוכלו לעשות או לומר בכדי להרשים אחרים באופן חזק יותר על טובו של אלוהים?

לימוד נוסף: "המונים ייקראו לפעולות נרחבות יותר. העולם כולו נפתח לבשורה... מכל פינה בעולמנו מגיעה זעקתם של לבבות מוכי-חטא-לדעת את אלוהי האהבה... מוטל עלינו, כאלה שקיבלו ידע זה, עם ילדינו שלהם עלינו להקנות אותו, לענות לזעקתם. לכל בית משפחה, לכל בית ספר, לכל הורה מורה וילד שעליהם הארה אורה של הבשורה, מוצגת במשבר זה השאלה שנשאלה אסתר המלכה במשבר הרציני בהיסטוריית עם ישראל: **"וימי יודע אים-לעת קזאת הגעת למלכות"** (אסתר 4:14). " (אלן ג'יי וייט- הבית האדוונטיסטי עמ' 484,485).

שאלות לדיון:

1. דונו בנבואות שבספר דניאל, במיוחד באלו שבפרקים 2,7,8. באיזה דרך, נבואות אלו הן עדות חזקה לא רק לאמינותם של כתבי הקודש אלא גם לידיעתו המוקדמת של אלוהים על העתיד לבוא? לדוגמה, בפרקים 2,7,8 שלוש מארבעת האימפריות העתידיות נקראות בשם. כיצד יכולות נבואות אלו ללמד אותנו לבטוח בדבר אלוהים ובהבטחותיו לנו.
2. בתיעודים האלה שבספר דניאל ובסיפורים אחרים, כמו יוסף, היו משולבים ניסים שהוסיפו אמינות רבה לעדותם בקרב הפגאנים שסביבם. במקביל, איזה היבטים של אופיים של דניאל ויוסף מוסיפים עוד לאמינות עדותם? כלומר באיזו צורה יכולים אופי ונאמנות, אפילו יותר מניסים ומופתים לתת עדות חזקה לאחרים על מציאות האלוהים ואשר ביכולתו לעשות בחיינו?
3. כפי שראינו בשיעור של יום רביעי, מתי 24:14 מאשר שהבשורה חייבת להגיע לכל קצוות העולם ואחר-כך יבוא הקץ. האם זה אומר שישוע לא יבוא עד שנעשה אנחנו את העבודה שאליה הוא קרא לנו?